

DYSPUTOWNIK (2) *sb m*

N sg dysputownik (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

Uczestniczący w dyspucie, dyskusji, rozmówca, dysputant; disputator *Mącz* (2) : Subtilis disputator, Subtilny/ ostry/ diŝputownik. *Mącz* 333b.

Szereg: »dysputownik, gadacz« (1): Disputator, Diŝputownik/ gádác. *Mącz* 333b.

Synonimy: *gadacz, rozmowca.*

Cf **DYSPUTATOR**